

KOMORA VETERINÁRNÍCH LÉKAŘŮ
ČESKÉ REPUBLIKY

Palackého 1-3, 612 42 Brno

tel.: +420 541 562 198
fax: +420 549 256 407
mobil: +420 602 503 839
e-mail: vetkom@vetkom.cz
www.vetkom.cz

Vážený pan
Ing. Josef Stehlík
předseda Antibyrokratické komise Ministerstva zemědělství
Těšnov 17
117 05 Praha 1

38798/2013-MZE

000188171108

PC: P15723/2013-CMZE
Zaevid.: 24.06.2013 13:45
Přílohy: 0

Počet listů: 0

V Brně dne 18. 6. 2013

Vážený pane předsedo,

reaguji na Váš dopis ze dne 13. června 2013. Komora veterinárních lékařů České republiky tímto podává komentář a vysvětlení k dotazům Antibyrokratické komise MZe týkající zaměstnávání veterinárních lékařů chovatelů.

Postavení veterinárního lékaře vykonávajícího veterinární léčebnou a preventivní činnost upravuje § 6 odst. 2 a 3 Zákona č. 381/1991 Sb. o Komoře veterinárních lékařů ČR. Z tohoto ustanovení zákona plyne, že veterinární lékař může být podnikatelem (OSVČ nebo právnická osoba), ale také osobou nepodnikající (tedy v osobou v závislé činnosti, tedy zaměstnanec).

Veterinární lékař, vykonávající léčebnou a preventivní činnost tedy smí být ve statutu zaměstnance a působit nejen jako osoba samostatně výdělečně činná. Co se týká veterinárních lékařů – zaměstnanců, existují zde dvě varianty: Buďto předmětem činnosti veterinárního lékaře v zaměstnaneckém poměru není veterinární léčebná a preventivní činnost a v těchto případech může být veterinární lékař zaměstnán v zásadě kýmkoli bez omezení. Pokud je ale předmětem jeho závislé činnosti veterinární léčebná a preventivní činnost, pak může být jeho zaměstnavatelem pouze jiný veterinární lékař, držitel platného osvědčení od KVL ČR. Důvody dále popíši.

Veterinární péči upravuje v ČR zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „veterinární

zákon“). Tento zákon v ustanovení § 61 vyjmenovává povinnosti soukromého veterinárního lékaře. Soukromý veterinární lékař je v tomto zákoně také definován, a to jako veterinární lékař vykonávající veterinární léčebnou a preventivní činnost podnikatelským způsobem. Pokud je tedy veterinární lékař v pracovním poměru zaměstnance, čili nemá status soukromého veterinárního lékaře, povinnosti dané veterinárním zákonem se na něj nevztahují. Aby tedy v procesu veterinární léčebné a preventivní činnosti bylo zajištěno, že kupříkladu v případě nebezpečné nákazy budou splněny povinnosti dané veterinárním zákonem, čili že tato nákaza bude správně a rychle odhalena a neprodleně oznámena státním orgánům a bude zajištěna další součinnost veterinárního lékaře s orgány státní správy vyplývající z veterinárního zákona, musí být veterinární lékař zaměstnanec zaměstnáván veterinárním lékařem, na něhož se veterinární zákon vztahuje, což je splněno u soukromého veterinárního lékaře ve statutu OSVČ nebo právnické osoby, která má v předmětu podnikání veterinární léčebnou a preventivní činnost a společníkem/společníky jsou pouze veterinární lékaři s osvědčením od Komory veterinárních lékařů ČR.

Pokud by tato zásada nebyla dodržena, tj. veterinárního lékaře by zaměstnával za účelem provozování veterinární léčebné a preventivní činnosti např. majitel hospodářských zvířat, mohlo by v průběhu jeho činnosti dojít ke kolizi s povinnostmi jasně stanovenými pro soukromého veterinárního lékaře ve veterinárním zákoně a hrozilo by, že takovýto veterinární lékař bude pod tlakem svého zaměstnavatele jednat v nesouladu s povinnostmi soukromého veterinárního lékaře dané zákonem, protože povinnosti dané § 61 tohoto zákona se v tomto případě na zaměstnance (veterinárního lékaře) ani na jeho zaměstnavatele (laika) nevztahují. Tento zaměstnanec by při nedodržení těchto povinností nejednal nezákonně, protože jak již bylo řečeno, povinnosti soukromého veterinárního lékaře se na zaměstnance nevztahují. To ovšem nic nemění na potřebě zajistit, aby při výkonu veterinární léčebné a preventivní činnosti byl tento výkon vázán na povinnosti dané veterinárním zákonem.

Krajské veterinární správy Státní veterinární správy schvalují a registrují soukromé veterinární lékaře podle ustanovení § 47 odst. 4 a 8 a § 49 odst. 1 písm. h) bodu 5. veterinárního zákona a v souladu s ustanovením § 67 a násl. zákona č. 500/2004 Sb, správní řád, ve znění pozdějších předpisů. Pro jednu ze základních veterinárních činností v chovech hospodářských zvířat, tzn. provádění vyšetření, zdravotních zkoušek a povinných

KOMORA VETERINÁRNÍCH LÉKAŘŮ
ČESKÉ REPUBLIKY

Palackého 1-3, 612 42 Brno

tel.: +420 541 562 198
fax: +420 549 256 407
mobil: +420 602 503 839
e-mail: vetkom@vetkom.cz
www.vetkom.cz

preventivních diagnostických úkonů v souladu s požadavky stanovenými Ministerstvem zemědělství ČR podle § 44 odst. 1 písm. d) veterinárního zákona ve Věstníku Ministerstva zemědělství ČR, je nutné být schválen k činnosti příslušnou krajskou veterinární správou podle § 61 odst. 5 veterinárního zákona. Krajské veterinární správy k tomuto účelu ale schvalují pouze soukromé veterinární lékaře. Schválený veterinární lékař je také ve veterinárním zákoně definován jako soukromý veterinární lékař schválený krajskou veterinární správou a soukromý veterinární lékař jako veterinární lékař vykonávající veterinární léčebnou a preventivní činnost podnikatelským způsobem. Veterinární lékař, který provádí veterinární léčebnou a preventivní činnost jako činnost závislou, není soukromým veterinárním lékařem dle veterinárního zákona a nemůže být tudíž ani schválen státní správou k činnostem, které v chovatelském zařízení ke své práci nutně potřebuje.

Závěrem mi dovoluji dvě poznámky:

Byrokratická zátěž související se zaměstnáváním je výrazně vyšší, než je tomu u smluvně zajištěné osoby samostatně výdělečně činné, která činnost v chovu provádí na své náklady a svoji zodpovědnost a chovatel může ukončit spolupráci v případě nespokojenosti kdykoliv.

Samostatné postavení veterinárního lékaře, případně samostatné veterinární organizace, jakou byla do roku 1991 Státní veterinární správa, bylo respektováno i přes snahy vlivných JZD o vytvoření podnikové veterinární služby. Nezávislost postavení veterinárního lékaře zejména ve vztahu k bezpečnosti potravin živočišného původu neztrácí na důležitosti ani nyní.

MVDr. Jan Bernardy, Ph.D.

prezident Komory veterinárních lékařů České republiky